Súd:	Krajský súd Trenčín
Spisová značka:	2To/9/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu:	3720010114
Dátum vydania rozhodnutia:	01. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Michal Antala
ECLI:	ECLI:SK:KSTN:2023:3720010114.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Mariána Dunčka v trestnej veci proti obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX v Nitre, okres Nitra, trvale bytom C. D., E. XXXX/XX, F. C. D., t. č. na slobode, pre pokračovací trestný čin prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. c) Tr. zákona, o odvolaní prokurátorky Okresnej prokuratúry Považská Bystrica proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 11. novembra 2021 pod sp. zn. 1T/40/2020, na verejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 01. augusta 2023 jednomyseľne takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Tr. poriadku s a odvolanie prokurátora z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 11. novembra 2021 pod sp. zn. 1T/40/2020 bol obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX (ďalej len „obžalovaný“) podľa § 285 písm. a) Tr. poriadku spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Považská Bystrica zo dňa 14. apríla 2020 pod č. k. Pv 647/19/3306-63, doručenej okresnému súdu dňa 15. apríla 2020, oslobodený, pre skutok právne kvalifikovaný ako pokračovací trestný čin prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. c) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 19.10.2019, vo večerných hodinách, po 20-tej hodine v byte č. XXX, na G. H. I. XXX/XX J. C. D., po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov a po vzájomnej hádke, sa vyhrážal zabitím svojej družke K. L., s ktorou býval v spoločnej domácnosti, tým spôsobom, že potom ako mu chcela schovať pivá, ju udrel otvorenou dlaňou na pravé líce a vyhrážal sa jej, že ak to spraví ešte raz, tak ju zabije a do rána nebude ani dýchať, opakovane sa jej vyhrážal aj po tom, čo sa vrátil z Hotela Garni, ktorý susedí s panelovým domom, v ktorom bývajú, kedy po nej hodil zväzok kľúčov, pričom ju ale netrafil a keď mu povedala, že ide volať policajtov, vytrhol jej telefón z ruky a potom ako hodila jeho telefón o zem, prišiel za ňou do spálne a hodil do nej škatuľku s kvapkami, vulgárne jej nadával a povedal, že ak to ešte raz spraví, tak ju do rána zabije, uškrtí a nebude do rána dýchať, keď odchádzal zo spálne, zdvihol do výšky nad svoju hlavu skrinku na topánky a pritom sa jej agresívne opätovne vyhrážal zabitím, pričom skrinku hodil na zem a K. L. sa zo strachu pred ním zamkla na toalete, odkiaľ zavolala na políciu,

čím obžalovaný A. B. svojím konaním vzbudil u poškodenej K. L. vážnu a dôvodnú obavu o jej život a zdravie, nakoľko často a nadmerne požíval alkoholické nápoje, pod vplyvom ktorých bol agresívny, a už v minulosti ju fyzicky napadol,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.
Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po jeho vyhlásení, napadla odvolaním v neprospech obžalovaného dozorová a intervenujúca prokurátorka Okresnej prokuratúry Považská Bystrica. V písomnom odôvodnení odvolania uviedla doslovne nasledovné :

„Rozsudok okresného súdu nepovažujem za zákonný a opodstatnený, lebo súd nesprávne vyhodnotil zabezpečené dôkazy. Som toho názoru, že skutok, pre ktorý bola na obž. B. podaná obžaloba sa stal tak ako bol popísaný v obžalobe. Poškodená K. C. priebeh skutku podrobne popísala bezprostredne po spáchaní skutku, pričom na svojej výpovedi trvala počas celého prípravného konania a aj v konaní pred súdom. Skutočnosť, že z protiprávneho konania obžalovaného mala obavy o svoj život a zdravie, je preukázaná najmä tým, že bezprostredne po skutku volal políciu, pričom na policajtov zo strachu pred obžalovaným čakala pred bytovým domom a bála sa ísť do bytu. Policajti, ktorí sa dostavili na miesto činu, vo svojich výpovediach uviedli ako im poškodená popísala skutok, pričom konštatujem, že táto im priebeh skutku popísala totožne ako ho neskôr popísala poverenému príslušníkovi PZ pri výsluchu v rámci trestného konania. Obaja policajti zároveň zhodne uviedli, že poškodená bola rozrušená, triasla sa a stále sa okolo seba ohliadala, pričom sa nejavilo, že by bola pod vplyvom alkoholu. Bola vyľakaná a zmätená a mala strach sa obžalovaným B. stretnúť. Tieto skutočnosti vyplývajú zároveň aj z úradného záznamu hliadky polície a nahrávky hovoru na tiesňovú linku polície. Je pravdou, že zo záverov znaleckých posudkov M. N. M., psychiatričky, ktorá skúmala duševný stav poškodenej C. a K. M. B. O. E., C., psychologičky, ktorá skúmala celkovú osobnosť poškodenej C. z psychologického hľadiska, ako aj z ich výpovedí na hlavnom pojednávaní, vyplývajú určité skutočnosti, ktoré spochybňujú vierohodnosť poškodenej. Zároveň z ich hodnotení ale vyplýva, že výpovede poškodenej nesú známky, ktoré odkazujú na ňou prežité udalosti, s prihliadnutím na existenciu prejavov svedčiacich o nevedomej fabulácii. V podstatných okolnostiach vychádza z konkrétnych pamäťových stôp, ktoré ale nevie dať vzájomne relevantne do súvislosti. S odstupom času udalosti rozširuje o iné fabulované detaily, ktoré ale strácajú ukotvenie v realite a sú v rozpore s časopriestorovou logikou. Som toho názoru, že skutočnosť, že poškodená K. C. bola znalecky vyhodnotená ako osobnosť intelektovo sa pohybujúca v pásme ľahkej mentálnej retardácie, čo znamená, že jej mentálna úroveň zodpovedá veku dvanásť rokov, je práve tým dôvodom, že mohla pociťovať reálny strach zo správania obžalovaného a zo svojho pohľadu dvanásťročného dieťaťa mohla mať dôvodnú obavu o svoj život a zdravie. Že tomu tak bolo nasvedčuje skutočnosť, že bezodkladne po skutku žiadala o pomoc políciu. Sama skutočnosť, že poškodená má znížený intelekt nemôže bez ďalšieho negovať jej výpoveď. Dôvodmi, prečo bola podaná obžaloba len za skutok zo dňa 19.10.2019, sú na jednej strane závery znaleckých dokazovaní a na druhej strane skutočnosti, že poškodená K. C. skutočnosti týkajúce sa dlhodobého týrania a mnohokrát opakovaného znásilnenia predtým nikdy polícii neoznamovala, neuvádzala ich ani v telefonáte na tiesňovú linku polície 158, ani na miesto privolaným policajtom a ani pri svojich prvých výsluchoch v trestnom konaní, ktoré sa uskutočnili dňa 20.10.2019 a dňa 22.10.2019. Uvedené skutočnosti spomenula až pri výsluchu, ktorý sa uskutočnil dňa 09.01.2020 na základe iniciatívy vyšetrovateľky PZ, ktorá reagovala na pohľadnicu, ktorú poškodená zaslala obž. B. do ústavu na výkon väzby a ktoré bola vyšetrovateľke PZ predložená obhajcom obž. B.. Poškodená uviedla, že dané skutočnosti neoznamovala preto, lebo nechcela obž. B. ublížiť, ale keď zistila, že popieral, že sa jej dňa 19.10.2019 vyhrážal, chcela mu pripomenúť ako sa k nej správal. Som toho názoru, že v danom prípade nešlo o svojvoľné selektívne určenie prokurátora čo poškodenej možno uveriť a čo už nie, ale išlo o logické vyhodnotenie výpovedí poškodenej v časovej súvislosti od spáchania skutku zo dňa 19.10.2019 v kontexte so závermi znaleckého skúmania. Úvahy súdu o možnej manipulácii poškodenej zo strany jej súčasného manžela B. C. považujem za čisto špekulatívne a najmä nijakým spôsobom preukázané. Je potrebné uviesť, že poškodená C. v priebehu celého prípravného konania považovala B. C. za svojho otca, takto sa o ňom vyjadrovala vo všetkých svojich výpovediach a až na hlavnom pojednávaní, ktoré sa uskutočnilo dňa 01.06.2021 uviedla, že až neskôr na základe DNA testov bolo zistené, že B. C. nie je jej otcom a potom sa dali dokopy. Zo správy Okresného úradu Pov. Bystrica, odboru všeobecnej vnútornej správy, vyplýva, že K. C. požiadala o zmenu mena a priezviska z mena K. L. na meno K. C.. Rozhodnutie o povolení zmeny mena a priezviska bolo vydané dňa 18.11.2019 a nadobudlo právoplatnosť dňa 21.11.2019. Zo žiadosti o zmenu mena a priezviska zo dňa 07.11.2019 je zrejmé, že dôvodom podania žiadosti bolo, že meno K. sa jej páči, má k nemu blízky vzťah, už dlhšie nad tou zmenou uvažuje a priatelia ju tým menom oslovujú. Zmenu priezviska odôvodnila tým, že jej otec ju v detstve týral, bil a pýtal si od nej peniaze, preto nechce aby ju s jeho priezviskom niečo spájalo. Želá si, aby jej priezvisko bolo C.. Zmenou mena a priezviska sa jej život zmení k lepšiemu a nebude jej to pripomínať minulosť a nešťastné detstvo. Možno predpokladať, že priezvisko C. si vybrala práve z dôvodu, že za svojho otca považovala B. C., čo však ale v žiadosti o zmenu mena a priezviska uviesť nemohla, nakoľko takáto skutočnosť nebola objektívne potvrdená. Nakoľko bolo preukázané, že poškodená v čase skutku považovala B. C. za svojho otca, úvaha súdu o tom, že sa chcela oslobodiť zo vzťahu s obž. A. B., aby bola voľná pre vzťah s B. C., a preto si na obž. B. vymyslela skutok, ktorý nespáchal, sa javí ako nepravdepodobná. Nie je zrejmé, aký motív by mohol mať B. C. k ovplyvňovaniu poškodenej L. za účelom dosiahnutia trestného stíhania obž. A. B.. Konštatujem

tiež, že Okresný súd Pov. Bystrica najskôr trestným rozkazom sp. zn. 1T/40/2020 zo dňa 19.06.2020 uznal obv. B. vinným z pokračovacieho prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zák. s poukázaním na § 139 ods. 1 písm. d Tr. zák. a uložil mu trest odňatia slobody v trvaní sedem mesiacov so zradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Po podaní odporu obv. B. proti trestnému rozkazu, samosudca Okresného súdu Pov. Bystrica nariadil v danej trestnej veci hlavné pojednávanie a rozsudkom Okresného súdu Pov. Bystrica sp.zn. 1T/40/2020 zo dňa 11.11.2021 za v podstate nezmeneného skutkového stavu obž. B. spod obžaloby oslobodil. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti mám za to, že súd na základe zisteného skutkového stavu, po vyhodnotení dôkazov jednotlivo i v ich súhrne, mal konanie obž. A. B., s prihliadnutím na spôsob vykonania činu, jeho následky a okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku, právne kvalifikovať ako pokračovací prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1,2 písm. b/ Tr. zák. s poukázaním na § 139 ods. 1 písm. d Tr. zák. a mal mu uložiť primeraný trest. S prihliadnutím na tieto skutočnosti považujem moje odvolanie za odôvodnené a navrhujem, aby Krajský súd Trenčín vyhovel môjmu odvolaniu, podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zrušil rozsudok Okresného súdu Pov. Bystrica sp.zn. 1T/40/2020 zo dňa 11.11.2021 a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. mu vrátil vec, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.“

Obžalovaný sa k písomnému odôvodneniu odvolania prokurátorky vyjadril prostredníctvom svojho obhajcu písomne doslovne nasledovným:

„Okresný súd v Považskej Bystrici rozsudkom sp. zn. 1T/40/2020-436 z 11.11.2021 podľa § 285 písmeno a) Tr. por. oslobodil spod obžaloby A. B. pre pokračovací prečin podľa § 360 ods. 1, 2 písmeno b) Tr. zák., pre skutok, ktorého sa mal dopustil v podstate tak, že 19.10.2019 v Považskej Bystrici pod vplyvom alkoholických nápojov a vzájomnej hádke sa vyhrážal svojej družke K. L., že ju zabije, do rána nebude dýchať, hodil po nej kľúče, vytrhol jej telefón z ruky a nedovolil jej telefonovať na políciu, po čom sa L. zamkla na WC a zavolala políciu. Prokurátor Okresnej prokuratúry Považská Bystrica, podal proti citovanému rozsudku odvolanie tvrdiac, že obžaloba na A. B. bola podaná dôvodne. V odôvodnení odvolania tvrdí, že poškodená K. L., teraz C. skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba podrobne popísala a na svojej výpovedi zotrvala počas celého prípravného konania aj v konaní pred súdom. Pre dôvodné obavy z obžalovaného zavolala políciu, čakala na ňu pred bytovým domom, bála sa íst' do bytu. Policajtom popísala konanie obžalovaného, bola rozrušená a vyľakaná. Tieto skutočnosti vyplývajú z úradného záznamu hliadky polície a prepisu hovoru poškodenej C. na tiesňovú linku polície. Faktickú zmenu výpovede K. L. a jej „pritvrdzovanie“ vysvetľuje prokurátor tým, že L. nechcela obžalovanému ublížiť a úvahy o jej manipulovaní neboli preukázané. Odvolanie prokurátora nepovažujem za dôvodné. Nie je pravdou, že poškodená C. vypovedala v priebehu prípravného konania kontinuálne a rovnako. Z obsahu jej výpovedí v prípravnom konaní, na hlavnom pojednávaní, ako aj pohľadníc, ktoré obžalovanému poslala do väzby a taktiež listu, ktorý zaslala súdu je zrejmé, že výpoveď zásadne menila a doplňovala o nové obvinenia. Tieto zmeny nevysvetlila. Okresný súd v napadnutom rozsudku podrobne vysvetlil, prečo nemožno K. L. veriť a svoje úvahy podložil dôkladnou analýzou vykonaného znaleckého posudku MUDr. Evy Múčkovej a M. B. O. E. C., ako aj výpovedí svedkyne A. C. a svedkov G. a P.. K takému odôvodneniu nemožno nič dodať a v plnom rozsahu sa s ním stotožňujem. Je pravdou, že zo znaleckého posudku Mgr. art. Jaroslavy Gajdošíkovej Zeleiovej PhD. vyplýva, že intelektová kapacita poškodenej vo verbálnej aj neverbálnej zložke intelektu sa pohybuje v pásme ľahkej mentálnej retardácie. Vo svojich prejavoch je veľmi nestála a ambivalentná. V konfliktných situáciách sa u nej prejavujú neúmerné reakcie so psychosomatickými napätiami. Slabosť ju robí závislou a ľahko ovplyvniteľnou. Z jej prejavu bola zistená zloba a nahnevanosť voči obžalovanému. Znalkyňa sa vyjadrila aj k možnému motívu obsahu výpovede poškodenej C.. Na základe klinických ukazovateľov a psychodynamiky je vysoká pravdepodobnosť pochybovať o jej výpovedi. Znalecký posudok M. E. C. dopĺňa znalecký posudok psychiatra, M. N. M., kde znalkyňa konštatuje, že u svedkyne ide o psychickú poruchu, v dôsledku ktorej je jej schopnosť reálne veci vnímať obmedzená. Nie je schopná posúdiť následky svojho trestného oznámenia. Závery znaleckého dokazovania možno použiť tak na hodnotenie výpovede poškodenej C. nielen pred vyšetrovateľom a pred súdom, ale aj pred svedkami G. a P.. Nemožno poprieť, že výpoveď poškodenej C. je jediným usvedčujúcim dôkazom o tom, že sa obžalovaný mal žalovanej trestnej činnosti dopustiť. Jej výpoveď bola znaleckým dokazovaním v podstate vyvrátená a maximálne spochybnená. Keďže ani svedkovia G. a P. neboli očitými svedkami a vypovedali len to, čo im poškodená C. povedala, nemožno sa pri rozhodovaní o vine oprieť ani o ich výpovede. Naopak, svedkyňa A. C. v prípravnom konaní a na súde vypovedala, že sa obžalovaný o poškodenú C. staral, záležalo mu na nej, zabezpečoval potreby ich spoločnej domácnosti a táto sa po jeho vzatí do väzby

správala k nemu vyslovene hostilne. Výpoveď A. C. potvrdila aj svedkyňa M. B.. Výsledky znaleckého dokazovania neboli ničím spochybnené a správnosť záverov znalcov nenamietal ani prokurátor na pojednávaní. Je dôvodné tvrdiť, že nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že sa obžalovaný dopustil skutku, ktorý mu obžaloba kládla za vinu. V takomto prípade je jeho oslobodenie spod obžaloby dôvodné a v súlade so zákonom. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhujem odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Považská Bystrica proti citovanému rozsudku Okresného súdu v Považskej Bystrici, ako nedôvodné zamietnuť."

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, v neprítomnosti obžalovaného a poškodenej K. C., za splnenia všetkých procesných podmienok pre jeho vykonanie podľa § 293 odsek 5 Tr. poriadku, intervenujúca prokurátorka krajskej prokuratúry v rámci konečného návrhu uviedla, že navrhuje rozhodnúť spôsobom, akým navrhla podriadená prokurátorka okresnej prokuratúry.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu právom konečného návrhu poukázal na ich písomné vyjadrenie k písomne odôvodnenému odvolaniu prokurátorky a navrhol jej odvolanie podľa § 319 Tr. poriadku zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, na podklade odvolania prokurátorky, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 26. januára 2022, na verejnom zasadnutí dňa 01. augusta 2023, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 odsek 1 Tr. poriadku a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 odsek 3 Tr. poriadku, preskúmal postupom podľa § 317 odsek 1 Tr. poriadku zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku o oslobodení obžalovaného spod obžaloby (o vine a súvisiacom treste), ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátora hoci je prípustné, bolo podané oprávnenou osobou, včas i na správnom mieste, nie je ale dôvodné. Pritom nezistil chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Tr. poriadku.

Po splnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že prvostupňový okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné a dostupné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne, a to aj v súlade s existujúcou a neopomenuteľnou zásadou „in dubio pro reo, t. j. v pochybnostiach v prospech obžalovaného," vyplývajúcou z ustanovenia § 2 odsek 4 Tr. poriadku zákonným spôsobom vyhodnotil jednotlivo a v ich súhrne tak, ako mu to ukladajú ustanovenia § 2 odsek 10 a 12 Tr. poriadku a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Prvostupňový súd v súlade s ustanovením § 168 odsek 1 Tr. poriadku v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne a presvedčivo vysvetlil, o ktoré skutočnosti oprel svoje závery o oslobodení obžalovaného spod obžaloby. Jeho rozhodnutie je založené na starostlivom vyhodnotení celého dokazovania a to spôsobom ako prikazuje ustanovenie § 2 odsek 12 Tr. poriadku. Úvahy a závery prvostupňového súdu založené na zásadách logického konania a uvažovania sú vecne správne a krajský súd sa s nimi bez výhrad stotožňuje. Aj krajský súd sa stotožňuje s tým, že hoci na hlavnom pojednávaní bolo vykonaných viacero dôkazov, v neprospech obžalovaného však svedčil iba jediný i keď priamy dôkaz – svedecká výpoveď poškodenej K. L. (t. č. C. a ďalej len „poškodená"), nepodporený však dostatočne relevantne nepriamo ani jedným, z ostatne vykonaných dôkazov (svedecké výpovede príslušníkov Policajného zboru, ktorí boli vyslaní ako hliadka v inkriminovanom čase – N. G. a M. P.) a preto nemohol a nemôže byť takýto dôkaz dostatočným podkladom pre nepochybný záver o tom, že žalovaný skutok sa stal a že jeho páchateľom je potom obžalovaný. O to viac, keď existujú súčasne vážne pochybnosti o vierohodnosti svedeckej výpovede poškodenej o skutkových okolnostiach. Z vykonaného dokazovania tak, ako na to v podrobnostiach v odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal súd prvého stupňa a tiež i samotný obžalovaný v rámci svojho písomného vyjadrenia k písomnému odôvodneniu odvolania prokurátorky totiž vyplynulo, že poškodená o skutkových okolnostiach, ktoré boli predtým aj podkladom pre trestné stíhanie obžalovaného vypovedala s tým, že vierohodnosť jej svedeckej výpovede je relevantne spochybnená znaleckými posudkami psychiatričky M. N. M. a doc. Art. M. B. O. – E., C., ktorých podstatné závery, ktoré sa prelínajú a dopĺňajú, vytvárajú presvedčivý a akceptovateľný záver o tom, že poškodená má zreteľné sklony ku (aj nevedomým) konfabuláciám, ktoré s odstupom času dokonca až rozširuje, o iné fabulované detaily, ktoré však nemajú oporu v ukotvení reality a sú v rozpore s časopriestorovou logikou, pričom z psychologického hľadiska je všeobecná vierohodnosť poškodenej limitovaná jej mentálnym zaostávaním a osobnostnou nezrelosťou a je u nej prítomná narušenosť špecifickej vierohodnosti výpovede. Nič na tom nemení ani fakt, že poškodená subjektívne,

bez akejkoľvek dôkaznej podpory spochybňuje závery oboch znaleckých posudkov, keď obe znalkyne považuje za nekompetentné, patriace samé na psychiatriu. V posudzovanom prípade nie je možné vylúčiť ani jej motív spočívajú v tom, že prostredníctvom trestného stíhania obžalovaného chcela ukončiť s ním vzťah práve preto, že mala v úmysle nadviazať vzťah s inou osobou. V tomto smere vytvára podporu obhajobe a predovšetkým záveru o narušenej vierohodnosti svedeckej výpovede poškodenej aj obsah svedeckej výpovede A. C. (sestra obžalovaného). Krajský súd dodáva, že predovšetkým závery oboch vzájomne sa dopĺňajúcich, podaných znaleckých posudkov, bez akýchkoľvek rozporov významne limituje svedecké výpovede oboch konajúcich príslušníkov Policajného zboru v inkriminovanom čase ako podporu vierohodnosti svedeckej výpovede poškodenej, keďže títo svedkovia sa o tom, čo sa malo stať v inkriminovanom čase, dozvedeli výlučne iba z ústneho podania samotnej poškodenej.

V kontexte všetkých vykonaných dôkazov možno hodnotiť práve svedeckú výpoveď poškodenej ako zjavne tendenčnú, nevylučujúc i jej účelovosť. Prvostupňový okresný súd teda správne dospel k záveru, že za takéhoto procesného stavu neexistuje žiaden nepochybný priamy či nepriamy dôkaz, ktorý by bez akýchkoľvek rozumových pochybností a nezvratne preukazoval, že sa žalovaný skutok skutočne stal, pre ktorý je obžalovaný A. B. stíhaný, čo po tom správne viedli prvostupňový okresný súd k jeho oslobodeniu spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Tr. poriadku.

Krajský súd po preskúmaní veci dospel k rovnakým skutkovým a právnym záverom ako súd prvého stupňa a osvojil si tiež dôvody a úvahy, ktorými okresný súd rozviedol a vysvetlil svoje zistenia a právne závery, preto odvolacie námietky prokurátorky nepovažoval za dôvodné. Smerovali totiž vo svojej podstate len do hodnotenia vykonaného dokazovania, ktoré odvolateľka navrhla vyhodnotiť inak, než ako to urobil prvostupňový okresný súd. V tomto smere treba uviesť, že každý orgán trestného konania (teda aj súd) hodnotí vykonané dôkazy podľa § 2 odsek 12 Tr. poriadku v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov a podľa vlastného vnútorného presvedčenia. Krajský súd nemôže preto vstupovať do tohto hodnotenia dôkazov a priamo nariadiť súdu nižšieho stupňa k akým záverom má dospieť. Na základe týchto úvah možno potom vysloviť, že ak prvostupňový súd dospeje k určitému záveru a tento záver je výsledkom logického konania a uvažovania, nemožno mu potom vytknúť žiadne pochybenie. Tak je tomu aj v posudzovanej veci. Ako už bolo uvedené, prvostupňový okresný súd v napadnutom rozsudku sa starostlivo a dôsledne zaoberal všetkými vo veci vykonanými dôkazmi a tieto správne vyhodnotil podľa zásad uvedených v ustanovení § 2 odsek 12 Tr. poriadku. Jeho rozhodnutie je preto správne a v súlade so zákonom, lebo má oporu vo vykonanom dokazovaní.

Pre úplnosť krajský súd dodáva, že v skutkovej časti obžaloby je chybne uvedené meno poškodenej t. č. C. ako „K.," keď jej správne meno je „K..."

Vzhľadom na už uvedené dôvody odvolací súd nepovažoval odvolanie prokurátora za dôvodné, preto ho podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť n i e j e prípustná.